

AM ARS ÎN VERSUL DE IUBIRE

Adina Speranta

Se aprinde cerul, zările tresaltă,
Își ridică fruntea gândul răscolut
Scrijelind în vise cu o tristă daltă
Chipul tău, de vremuri, nins și viscolit.

În vâltoarea vieții lacrima uitării
S-a prelins pe geana zilei ce trecu,
Iar amarul clipei din iarba tăcerii
Stinse-n noi iubirea și nu mai cresc.

Şarpele-ndoielii cu privirea-i trează
Străjuiește câmpul pe care-nfloream ;
Aruncând grăunțe de venin, veghează,
Să-ncoltească-n lanuri ciulinul infam.

Am cules în versuri-gânduri și speranțe,
Le-am dat strălucirea soarelui de mai,
Brâul de lumină le-a-mbrăcat în nuanțe
Să șoptească vesel ca un cânt din rai.

Jugul și căpăstrul pus-am poeziei
Și am înhămat-o la plugul cel vechi
Să răstoarne brazda reavănă-a câmpiei,
Şarpelui să-i cânte, duios, la priveghi.

Clopoțelul sună-n tresăririle de clipă
Amarul gonindu-l cu glasul voios,
Arde iar iubirea ce se înfiripă
Răsăritind din trupul tăcerii spinos.

Peste cerul vieții poezia-mi râde
Risipind ninsoarea , viscolul cumplit
Și-n adâncuri rele, umede și hâde
Arunca-voi dalta care te-a cioplit!

11.11.2015